

Overweging Tweede Pinksterdag 21 mei 2018

Handelingen van de apostelen 19, 1b-6a en Johannes 14, 15-17

Thema: God in mensen

Soms kan iemand met zijn of haar woorden je tot in het diepst van je ziel raken. Zo luister ik met verbazing naar President Trump wanneer hij op de T.V. feitelijkheden ontkent of uitspraken doet die kant noch wal raken. Zijn woorden, die mensen tegen elkaar opzetten branden soms als een vuur in me. Dat is echter geen vuur van verlangen, van hoop of van bewondering. Het voelt als een pijnlijk soort vuur dat alle hoop doet verschroeien en een kale plek achterlaat. Daartegenover staan de mensen wiens woorden een blijvende impact achterlaten. Zo was daar de 17-jarige student, die een vurige toespraak hield naar aanleiding van een schietincident op een middelbare school in Florida, in februari van dit jaar. ‘Wij gaan de kinderen zijn over wie je in je schoolboeken gaat lezen. Niet omdat we een van de vele statistieken zijn, maar omdat wij slachtoffers waren van de laatste massaschietpartij’. Woorden die niet direct waar te maken zijn, zoals we inmiddels weten, maar die wel een vurigheid en passie in zich dragen die we te weinig zien. Het zijn woorden gedreven door Gods Geest die het verlangen uitdrukken van een nieuwe wereld. Een tegenkracht tegen alles wat hard en onrechtvaardig is. En precies daar begint de heilige Geest zijn eigenlijke werk te doen. Gods Geest werkt daar waar mensen verlangen naar een menselijke samenleving waarin Gods liefde heerst en niet het profijtbeginsel. In dat oer-verlangen naar liefde, naar eenheid dragen we iets van de goddelijke vonk in ons. In het Evangelie hoorden we Jezus zeggen: ‘Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. Het onderhouden van Gods geboden gebeurt daar, waar wij zorg en aandacht hebben naar elkaar toe. Het komt dus op ons aan, maar het hangt niet alléén van ons af. Jezus heeft ons zo lief dat Hij ons een Helper geeft. De Geest van waarheid. Je ontdekt hem als je mee ademt en je je verbonden weet met al wat adem heeft. Als je je hart openstelt voor de ander en aanvoelt wat iemand nodig heeft. De ‘adem van de Geest’ wordt dan het herkennen van het kloppen van iemand hart, het rustig of onrustig in ademen, de openheid of geslotenheid. Kortom: je ontdekt hem in datgene wat in een mens kan omgaan, aan hoop, blijheid, verdriet en twijfel. Het is je bewust zijn van de ander. Dat niemand leeft zonder de ander. Dat niemand leven kan, zonder de liefde van de ander. Met Pinksteren worden we uitgedaagd, uitgenodigd om meer oog te krijgen voor het goede en positieve in mensen. Om elkaars inzet, bereidheid te zien en te waarderen. Pinksteren is dan ook ervaren dat we er samen voor staan en niemand alleen. Dat is elkaars taal herkennen. Dat is oog hebben voor de gaven van de Geest. De heilige Geest is iets in mensen. God in mensen. Mogen we bij elkaar de adem van Gods Geest ervaren.